

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB21

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB21", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb21-txt-shoot-idad5bb775-0854-4a36-94ba-4aef04bf8694.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Sandsebedragene. Mundus vult decipi.

Lad mig bruge mig selv, o, og gjører mig saa blot den Tjeneste, at ville forstaae

Da jeg stærkest reduplicerede, anvendte meest Kraft paa at hæve Sandsebedragene, da var ogsaa min Anseelse mindre.

Saa vovede jeg det Yderste, kastede mig mod Pøbelen. Da saae jeg, at Opgaven et Øieblik blev mig for stor, jeg maatte næsten befrygte Pøbel-Voldsomhed mod mig paa Gaden.

Saa trak jeg mig lidt tilbage; jeg saaes lidt sjeldnere paa Gaden, jeg pointerede lidt i Retning af at holde Forbindelse med de Fornemme, min Optræden var en noget anden, jeg indlod mig ikke saa meget med Folk, fjernede fra mig; og min Anseelse steeg – ak, thi nu var der dog lidt Sandsebedrag med.

Hvorfor har Mynsters Anseelse været saa stor? fordi han saa overordentlig stærkt har understøttet ved Sandsebedrag. Men ligger hans Anseelse dog ikke i hans Talent o: D:? Aah blæse være med Talent og Genialitet; det Genie var aldrig født, som var saa mægtigt at det kunde sikkre sig Mængdens Anseelse – uden at bruge Sandsebedrag.

At dette maa være saaledes er let at forstaae. Skulde Mængden kjende det Sande uden Sandsebedrag, saa maatte Mængden jo selv være i Sandheden. Men tag det der; det er den yderst Sjeldne, der kan kjende Sandheden uden Sandsebedrag. Men kan Mængden ikke kjende Sandheden uden Sandsebedragene, saa er det jo ogsaa umuligt at de kunne ære og ansee den. Ergo maae Sandsebedragene til, hvis man skal naae Ære og Anseelse.

Genierne rangere derfor efter, hvor store Kræfter de have til at hæve Sandsebedragene, eller til at tage dem bort – men desto mindre Anseelse i Samtidighed.

Dersom Sandheden blot ved sig selv kunde kjendes af Mængden og ansees som saadan: saa var da Gud hjulpet, naar han vil aabenbare sig. Og see lige det Omvendte, han mishandles og ihjelslaaes, og hvorfor? Just fordi han har Guddommens Magt til at hæve Sandsebedragene. Det, der hjælper os Msker, er at vi ikke have saadanne Kræfter og en saadan Reenhed til at tage Sandsebedragene bort – der bliver^[a] altid en Portion Sandsebedrag tilbage og forsaavidt ogsaa for os lidt Anseelse.

[a] i vor Fremstilling af Sandheden

Det er dette jeg blandt Andet vil have Mskene gjorde

opmærksomme paa, og hvortil jeg mener at kunne bruge mit eget Liv; man skal, med Guds Hjælp, ikke narre mig ind i Sandsebedraget, som havde min stigende Anseelse nogen anden Grund, end at jeg har maattet sætte lidt Sandsebedrag, ak jeg er kun et stakkels ringe Msk, men gjøre opmærksom kan jeg.

#